VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

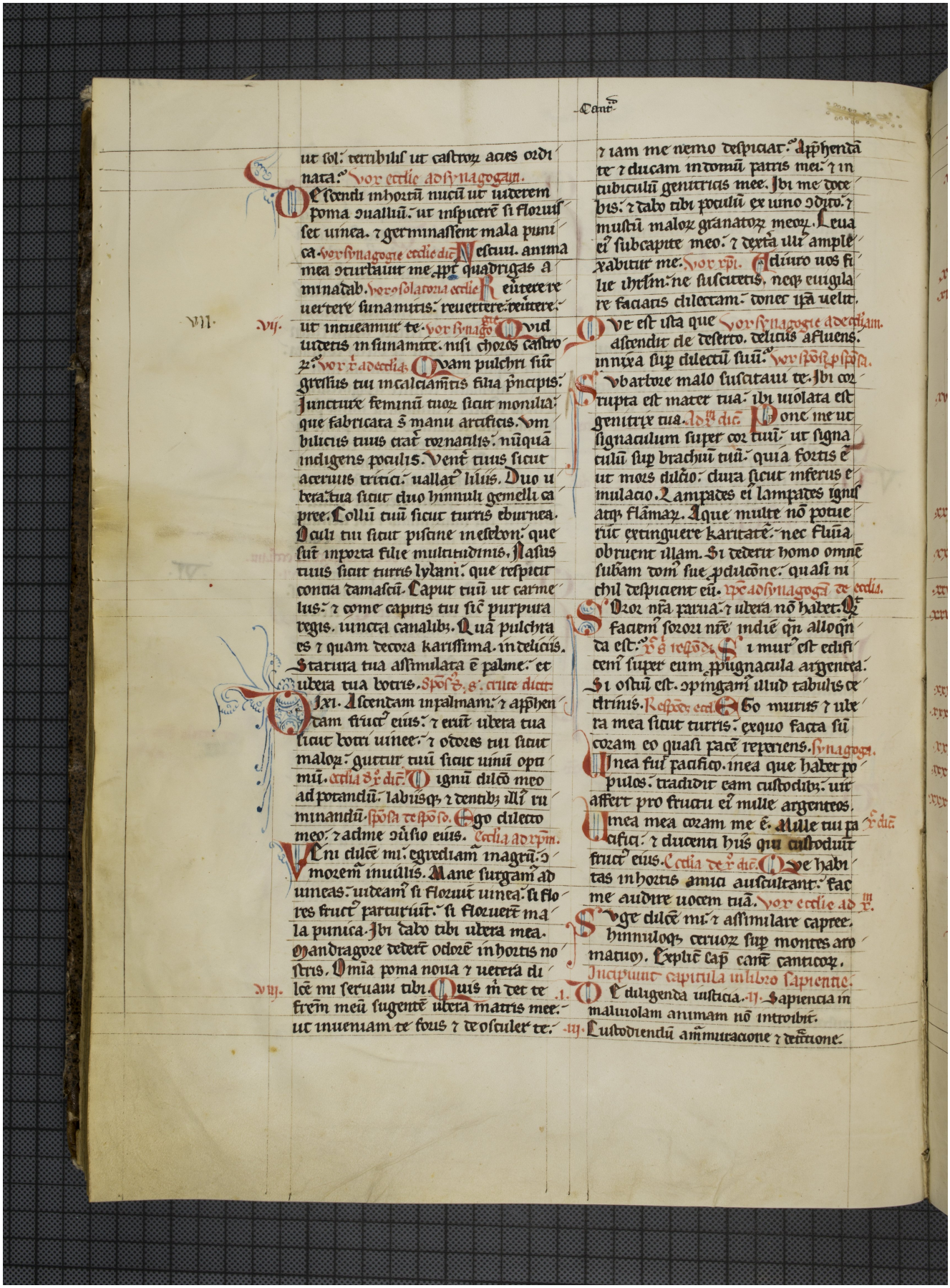

ut sol: terribilis ut castrorꝫ acies ordi
nata. Vox ecclie ad synagogam.
Descendi in hortũ nucũ ut uiderem
poma uallũ. ut inspicerẽ si floruis
set uinea. ꝛ germinassent mala puni
ca. Vox synagoge ecclie dicẽ. Nesciui. anima
mea perturbauit me. ꝑpt quadrigas a
minadab. Vox solatiosa ecclie. Reuertere re
uertere sunamitis. reuertere. reuertere.
ut intueamur te. Vox synagoge. Quid
uidetis in sunamite. nisi choros castro
rũ. Vox ad ecclia. Quam pulchri sũt
gressus tui in calciamentis filia ꝓncipis.
Juncture feminũ tuarꝫ sicut monilia
que fabricata s̃ manu artificis. Vm
bilicus tuus crat̃ tornatilis. nũquã
indigens poculis. Venẽ tuus sicut
acerus tritici. uallat̃ liliis. Duo u
bera tua sicut duo hinnuli gemelli ca
preꝫ. Collũ tuũ sicut turris eburnea.
Oculi tui sicut piscine in esebon. que
sũt in porta filie multitudinis. Nasus
tuus sicut turris lybani. que respicit
contra damascũ. Caput tuũ ut carme
lus. ꝛ come capitis tui sicẽ purpura
regis. uincta canalibꝫ. Quã pulchra
es ꝛ quam decora karissima in deliciis.
Statura tua assimilata ẽ palme. et
ubera tua botris. Sponsa ad sponsum dicit.
Dixi. Ascendam in palmam. ꝛ apphen
dam fructũ eius. ꝛ erunt ubera tua
sicut botri uinee. ꝛ odores tui sicut
malorꝫ. guttur tuũ sicut uinũ opti
mũ. Ecclia ad xm dicẽ. Vignũ dilẽ meo
ad poramdũ. labiisqꝫ ꝛ dentibꝫ illi ru
minandũ. Sponsa ad sponsum. Ego dilecto
meo. ꝛ ad me conuersio eius. Ecclia ad xpm.
Veni dilecte mi. egrediamur in agrũ. o
morẽ in uillis. Mane surgamus ad
uineas. uideamus si floruit uinea. si flo
res fructus parturiũt. si floruerẽt ma
la punica. Ibi dabo tibi ubera mea.
Mandragore dederẽt odorẽ in hortis no
stris. Omnia poma nouaꝫ ꝛ uetera di
lecte mi seruaui tibi. Quis in det te
fratrem meũ sugentẽ ubera matris mee.
ut inueniam te foris ꝛ te osculer te.
ꝛ iam me nemo despicat. Apphendã
te ꝛ ducam in domũ patris mei. ꝛ in
cubiculũ genitricis mee. Ibi me doce
bis. ꝛ dabo tibi poculũ ex uino condito. ꝛ
mustũ malorꝫ granatorꝫ meorꝫ. Leua
eius subcapite meo. ꝛ dextera illius ample
xabitur me. Vox xpi. Adiuro uos fi
lie ierusalem. ne suscitetis. neqꝫ euigila
re faciatis dilectam. donec ipsa uelit.
Quae est ista que ascendit de deserto. deliciis affluens.
innixa super dilectũ suũ. Vox sponsi ad sponsam.
Sub arbore malo suscitaui te. Ibi co
rrupta est mater tua. ibi uiolata est
genitrix tua. Ad xm dicẽ. Pone me ut
signaculum super cor tuũ. ut signa
culũ sup brachiũ tuũ. quia fortis ẽ
ut mors dilcio. dura sicut inferus e
mulatio. Lampades eius lampades ignis
atqꝫ flamarꝫ. Aque multe nõ potue
rũt extinguere karitatẽ. nec fluuia
obruent illam. Si dederit homo omnẽ
substãtiam domũ sue ꝓ dilcione. quasi ni
chil despicient eũ. Ipse ad synagogam de ecclia.
Soror nra parua. ꝛ ubera nõ habet. Qd
faciemus sorori nre indie qn alloqn
da est. Vox respondet. Si mur est edifi
cemus super eum ꝓpugnacula argentea.
Si ostiũ est. oppingamus illud tabulis ce
drinis. Respondet ecclia. Ego murus ꝛ ube
ra mea sicut turris. ex quo facta sũ
coram eo quasi pacẽ reperiens. Synagoga.
Vinea fuit pacifico. in ea que habet po
pulos. tradidit eam custodibꝫ. ut
affert pro fructu eius mille argenteos.
Vinea mea coram me ẽ. Mille tui pa
cifici. ꝛ ducenti his qui custodiunt
fructũ eius. Ecclia de xo dicẽ. Que habi
tas in hortis amici auscultant. fac
me audire uocem tuã. Vox ecclie ad xm.
Fuge dilecte mi. ꝛ assimilare capree.
hinnulorꝫ ceruorꝫ sup montes aro
matuoꝫ. Explicit cap̃ cant̃ canticorꝫ.
Incipiunt capitula in libro sapientie.
.i. Dilcigenda iustitia. .ii. Sapiencia in
maliuolam animam nõ introibit.
.iii. Custodiendũ a mmutacione ꝛ detractione.